KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 18.7.2007
KOM(2007) 423 wersja ostateczna

2007/0140 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych mi ędzy Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych mi ędzy Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną

(przedstawione przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. TŁO POLITYCZNO-PRAWNE

W konkluzjach ze szczytu UE-Bałkany Zachodnie, który odbył się w Salonikach w dniu 21 czerwca 2003 r., ponownie podkreślono znaczenie dialogu na temat wiz zarówno dla Bośni i Hercegowiny, jak i innych krajów Bałkanów Zachodnich, a także potwierdzono perspektywę członkostwa tych krajów w UE. Jeżeli chodzi o kwestie wizowe, w „agendzie z Salonik" potwierdzono, że zniesienie wiz dla krajów Bałkanów Zachodnich jest długoterminowym celem, uzależnionym od postępu tych krajów w zakresie realizacji najważniejszych reform w dziedzinach takich, jak: wzmocnienie praworządności, zwalczanie przestępczości zorganizowanej, korupcji i nielegalnej migracji oraz wzmocnienie potencjału administracyjnego w zakresie kontroli granicznych i bezpieczeństwa dokumentów.

Biorąc pod uwagę perspektywę członkostwa w UE, władze Bośni i Hercegowiny skupiły się na możliwości uzyskania ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych dla obywateli Bośni i Hercegowiny, jako na działaniu natychmiastowym i o charakterze przejściowym, stanowiącym pierwszy krok na drodze do zniesienia obowiązku wizowego, które pozostaje celem w perspektywie średnioterminowej.

Dla Wspólnoty Europejskiej umowy o ułatwieniach wizowych stanowią nowy instrument polityki europejskiej w dziedzinie wiz krótkoterminowych; z myślą o opracowaniu wspólnego podejścia w **programie haskim** wezwano Radę i Komisję do zbadania, „czy w kontekście polityki dotyczącej readmisji WE właściwe będzie ułatwienie, indywidualnie dla każdego przypadku, w razie możliwości i na zasadzie wzajemności wydawania wiz krótkoterminowych dla obywateli państw trzecich, jako część rzeczywistego partnerstwa w stosunkach zewn ętrznych, w tym w kwestiach związanych z migracją". UE opracowała i wykorzystała ten instrument po raz pierwszy w swoich stosunkach z Federacją Rosyjską i Ukrainą.

W grudniu 2005 r. na szczeblu Komitetu Stałych Przedstawicieli państwa członkowskie uzgodniły wspólne podejście w sprawie wypracowania polityki UE w dziedzinie ułatwień wizowych i określiły kluczowe elementy, jakie należy uwzględnić przy podejmowaniu negocjacji w sprawie ułatwień wizowych z państwami trzecimi.

Po uzyskaniu zezwolenia Rady w dniu 13 listopada 2006 r. Komisja rozpoczęła w dniu 20 grudnia 2006 r. w Brukseli negocjacje z Bośnią i Hercegowiną w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych, kontynuując równoległe negocjacje w sprawie umowy o readmisji. Dwie kolejne rundy negocjacji miały miejsce w dniach 30 stycznia 2007 r. i 10 kwietnia 2007 r. w Brukseli (równolegle z negocjacjami w sprawie umowy o readmisji między WE a Bośnią i Hercegowiną). Ponadto w ramach przygotowań do oficjalnych negocjacji organizowano także nieformalne spotkania ekspertów.

Podczas ostatniej formalnej rundy negocjacji w dniu 10 kwietnia 2007 r. parafowano na szczeblu technicznym ostateczną wersję umów o ułatwieniach wizowych i readmisji. Na szczeblu politycznym ceremonia parafowania umowy miała miejsce w Zagrzebiu dnia 13 kwietnia 2007 r.

W przeszłości Komisja Europejska wynegocjowała już umowy o ułatwieniach wizowych z dwoma państwami trzecimi (z Federacją Rosyjską i Ukrainą). Doświadczenia zdobyte podczas

ówczesnych negocjacji okazały się pomocne do prowadzenia negocjacji z Bośnią i Hercegowin ą.

Na wszystkich etapach negocjacji systematycznie informowano państwa członkowskie o ich przebiegu, zasięgano także regularnie ich opinii w tej sprawie na forum stosownych grup roboczych i komitetów Rady.

Dla Wspólnoty podstawą prawną umowy jest art. 62 ust. 2 lit. b) w powiązaniu z art. 300 TWE.

Dołączone wnioski stanowią narzędzia prawne umożliwiające podpisanie i zawarcie przedmiotowej umowy. Rada podejmie decyzję w tej sprawie większością kwalifikowaną g łosów. Parlament Europejski będzie musiał wyrazić formalną opinię w sprawie zawarcia umowy zgodnie z art. 300 ust. 3 Traktatu WE.

Wniosek dotyczący decyzji w sprawie zawarcia umowy zawiera konieczne ustalenia wewn ętrzne dotyczące jej praktycznego stosowania. Określa się w nim w szczególności, że Komisja Europejska, wspierana przez ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we wspólnym komitecie ustanowionym na mocy art. 12 umowy.

Zgodnie z art. 12 ust. 4 wspólny komitet może przyjąć własny regulamin wewnętrzny. Stanowisko Wspólnoty w tej kwestii przyjmuje Komisja, działając w porozumieniu ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Obywatele europejscy[1] są zwolnieni z obowiązku wizowego przez Bośnię i Hercegowinę. W związku z tym w art. 1 ust. 2 projektu umowy o ułatwieniach wizowych przewiduje się, że w przypadku ponownego wprowadzenia przez Bośnię i Hercegowinę obowiązku wizowego dla obywateli UE ułatwienia przewidziane w umowie dla obywateli Bośni i Hercegowiny automatycznie zaczęłyby na zasadzie wzajemności obowiązywać obywateli UE.

2. WYNIKI NEGOCJACJI

Komisja uważa, że osiągnięto cele wyznaczone przez Radę w jej wytycznych negocjacyjnych i że projekt umowy o ułatwieniach wizowych jest dla Wspólnoty do przyjęcia.

Ostateczną treść umowy można podsumować w następujący sposób:

– decyzję w sprawie wydania wizy trzeba będzie zasadniczo podjąć w ciągu 10 dni kalendarzowych, niezależnie od kategorii wnioskodawców. W razie konieczności przeprowadzenia dokładniejszej analizy okres ten można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych. W nagłych przypadkach termin podjęcia decyzji można skrócić do trzech lub mniej dni roboczych;

– opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego złożonego przez obywatela Bośni i Hercegowiny wynosi 35 EUR. Opłata ta obowiązuje wszystkich obywateli Bośni i Hercegowiny ubiegaj ących się o wizę i dotyczy zarówno wiz jednokrotnego, jak i wielokrotnego wjazdu.

[1] Bośnia i Hercegowina zapowiedziała w jednostronnej decyzji swój zamiar zwolnienia z obowiązku wizowego obywateli bułgarskich i rumuńskich. Do umowy załączono deklarację Wspólnoty, w której uzależniono ratyfikację umowy o ułatwieniach wizowych od przyjęcia przez Bośnię i Hercegowinę decyzji zwalniającej obywateli bułgarskich i rumuńskich z obowiązku wizowego.

Ponadto niektóre kategorie osób są całkowicie zwolnione z opłaty wizowej: bliscy krewni, urzędnicy realizujący zadania rządowe, członkowie sądów i biur prokuratora, studenci, osoby niepełnosprawne, dziennikarze, przedstawiciele wspólnot wyznaniowych, przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, przedstawiciele wolnych zawodów, cz łonkowie załóg pociągów, kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego, emeryci, dzieci w wieku poniżej 6 lat, osoby podróżujące w celach humanitarnych oraz uczestniczące w programach wymiany kulturalnej i edukacyjnej lub imprezach sportowych bądź kulturalnych;

– uproszczono formalności w zakresie obowiązku udokumentowania celu podróży dla takich kategorii osób, jak: bliscy krewni, przedsiębiorcy, członkowie oficjalnych delegacji, studenci, uczestnicy imprez naukowych, kulturalnych oraz sportowych, dziennikarze, osoby biorące udział w pogrzebach wojskowych i cywilnych, przedstawiciele tradycyjnych wspólnot wyznaniowych, przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, przedstawiciele wolnych zawodów, kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym oraz świadcz ący usługi transportu pasażerskiego, a także osoby wyjeżdżające z powodów zdrowotnych i turyści biorący udział w wycieczkach zorganizowanych. Od osób należących do wyżej wymienionych kategorii jako uzasadnienia celu podróży można wymagać jedynie dokumentów wymienionych w umowie. Nie wymaga się żadnego innego uzasadnienia, zaproszenia ani zatwierdzenia przewidzianego w przepisach prawnych państw cz łonkowskich;

– dla następujących kategorii osób uproszczono również zasady wydawania wiz wielokrotnego wjazdu:

a) w przypadku członków sądów i biur prokuratora, stałych członków oficjalnych delegacji, jak również małżonków i dzieci odwiedzających obywateli Bośni i Hercegowiny legalnie zamieszkujących w państwach członkowskich: wiza ważna do pięciu lat (lub krócej w zależności od długości okresu pełnienia urzędu lub ważności zezwolenia na legalny pobyt takich osób);

b) w przypadku uczestników imprez naukowych, kulturalnych, oficjalnych programów wymiany i imprez sportowych, dziennikarzy, przedsiębiorców, przedstawicieli wspólnot wyznaniowych, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, przedstawicieli wolnych zawodów, zawodowych kierowców i załóg pociągów, studentów i osób wyjeżdżających w celu odbycia leczenia, pod warunkiem że w ciągu dwóch poprzednich lat w sposób właściwy wykorzystali jednoroczną wizę wielokrotnego wjazdu i wciąż aktualne są powody ubiegania się o taką wizę: wydaje się wizy ważne co najmniej dwa lata i co najwyżej pięć lat;

– obywatele Bośni i Hercegowiny legitymujący się ważnym paszportem dyplomatycznym są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku krótkich pobytów;

– do obywateli Bośni i Hercegowiny legitymujących się ważnym paszportem służbowym przez okres pięciu lat mają zastosowanie postanowienia umów dwustronnych podpisanych przed dniem 1 stycznia 2007 r. W załączonej do umowy deklaracji przewidziano dokonanie oceny uzgodnień dotyczących paszportów służbowych najpóźniej w cztery lata po wejściu umowy w życie;

– uzgodniono protokół określający, że państwa członkowskie niestosujące jeszcze w pełni

dorobku Schengen mogą jednostronnie uznawać wizy i zezwolenia na pobyt krajów obszaru Schengen wydane obywatelom Bośni i Hercegowiny na przejazd tranzytem przez ich terytorium zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 895/2006/WE z dnia 14 czerwca 2006 r.[2] Dodano wzmiankę o wprowadzeniu w przyszłości zmiany do decyzji nr 895/2006/WE w celu uwzględnienia Bułgarii i Rumunii;

– do umowy załączono deklarację Wspólnoty Europejskiej w sprawie dostępu osób ubiegających się o wizę do informacji oraz ujednolicenia procedur informowania w odniesieniu do wydawania wiz krótkoterminowych;

– deklaracje Wspólnoty Europejskiej zawierające odpowiedzi na szczególne prośby Bośni i Hercegowiny załączono do umowy o ułatwieniach dla członków rodzin (nieobjętych prawnie wiążącymi przepisami umowy) i osób ubiegających się o wizę w dobrej wierze.

We wszystkich kwestiach nieobjętych umową, takich jak odmowa wydania wizy, uznawanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania, możliwość wezwania wnioskodawców na rozmowę w razie wątpliwości, ale również już obowiązujące elastyczne zasady dla osób podróżujących w dobrej wierze, zastosowanie mają zwykłe przepisy Schengen lub prawo krajowe.

Szczególną sytuację Danii, Zjednoczonego Królestwa i Irlandii uwzględniono w preambule oraz w dwóch wspólnych deklaracjach dołączonych do umowy. Podobnie we wspólnej deklaracji do umowy uwzględniono fakt włączenia Norwegii i Islandii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwijanie dorobku prawnego Schengen.

Ponieważ umowa w sprawie ułatwień wizowych oraz umowa o readmisji są powiązane, obie powinny zostać podpisane i zawarte równocześnie, a także równocześnie wejść w życie.

3. WNIOSKI

W świetle powyższych ustaleń Komisja proponuje, by Rada:

– przyjęła decyzję o podpisaniu umowy w imieniu Wspólnoty i upoważniła przewodniczącego Rady do wyznaczenia w tym celu należycie umocowanej osoby (lub osób);

– zatwierdziła, po konsultacji z Parlamentem Europejskim, załączony tekst umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną.

[2] Dz.U. L 167 z 20.6.2006, str. 1.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych mi ędzy Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) ppkt (i) oraz (ii), w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji[3],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją z dnia 13 listopada 2006 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji w sprawie umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między Wspólnotą Europejską i Bośnią i Hercegowiną.

(2) Negocjacje w sprawie umowy rozpoczęto w dniu 20 grudnia 2006 r. i zakończono w dniu 10 kwietnia 2007 r.

(3) Umowa parafowana na szczeblu technicznym w Brukseli dnia 10 kwietnia 2007 r., a na szczeblu politycznym – w Zagrzebiu dnia 13 kwietnia, powinna zostać podpisana, z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, dnia […] r.

(4) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokołem włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie są nią związane ani nie podlegają jej stosowaniu.

(5) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani nie podlega jej stosowaniu,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną

[3] Dz.U. C […] z […], str. […].

oraz dokumentów z nią związanych, obejmujących tekst umowy, protokół oraz deklaracje, z zastrzeżeniem możliwości zawarcia umowy w późniejszym terminie.

Sporządzono w Brukseli dnia ……..…… 2007 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

2007/0140 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych mi ędzy Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) ppkt (i) oraz (ii), w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz z art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji[4],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[5],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych z Bośnią i Hercegowiną.

(2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu [……] 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady ……../……/WE z dnia [……] r.

(3) Umowa ta powinna zostać zatwierdzona.

(4) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celowe jest wprowadzenie uproszczonej procedury ustalania stanowiska Wspólnoty w tym przypadku.

(5) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokołem włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie są nią związane ani nie podlegają jej stosowaniu.

(6) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani nie podlega jej stosowaniu,

---

4 Dz.U. C […] z […], str. [...].

5 Dz.U. C […] z […], str. [...].

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną.

Tekst umowy załączono do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje notyfikacji przewidzianej w art. 14 ust. 1 umowy[6].

Artykuł 3

Komisja, przy wsparciu ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we wspólnym komitecie ekspertów ustanowionym na mocy art. 12 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty we wspólnym komitecie ekspertów dotyczące przyjęcia jego regulaminu zgodnie z wymogami art. 12 ust. 4 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia ……..…… 2007 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[6] Termin wejścia w życie umowy zostanie podany do wiadomości publicznej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* [przez Sekretariat Generalny Rady].

Załącznik

UMOWA

o ułatwieniach w wydawaniu wiz między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowin ą

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA zwana dalej „Wspólnotą”

oraz

BOŚNIA I HERCEGOWINA,

zwane dalej Stronami,

pragnąc, jako pierwszy konkretny krok na drodze do wprowadzenia systemu bezwizowego, u łatwić bezpośrednie kontakty międzyludzkie, będące ważnym warunkiem stałego rozwoju wi ęzi gospodarczych, humanitarnych, kulturowych, naukowych i innych, poprzez wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz dla obywateli Bośni i Hercegowiny,

biorąc pod uwagę fakt, że wszyscy obywatele UE są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku podróży do Bośni i Hercegowiny trwającej nie dłużej niż 90 dni bądź tranzytu przez terytorium Bośni i Hercegowiny,

uznając, że w przypadku ponownego wprowadzenia przez Bośnię i Hercegowinę obowiązku wizowego dla obywateli UE ułatwienia przewidziane w niniejszej umowie dla obywateli Bośni i Hercegowiny automatycznie zaczynają na zasadzie wzajemności obowiązywać obywateli UE,

uznając, że ułatwienia wizowe nie powinny prowadzić do nielegalnej migracji oraz przykładaj ąc szczególną wagę do kwestii bezpieczeństwa i readmisji,

biorąc pod uwagę Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokół włączający dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączone do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a także potwierdzaj ąc, że postanowienia niniejszej umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii,

biorąc pod uwagę Protokół w sprawie stanowiska Danii, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i potwierdzając, że postanowienia niniejszej umowy nie mają zastosowania do Królestwa Danii,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1 – Cel i zakres umowy

1. Celem niniejszej umowy jest wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Bośni i Hercegowiny planującym pobyt na terytorium UE nie dłuższy niż 90 dni w ci

ągu każdego 180-dniowego okresu.

2. W przypadku ponownego wprowadzenia przez Bośnię i Hercegowinę obowiązku wizowego dla obywateli UE ułatwienia przewidziane w niniejszej umowie dla obywateli Bośni i Hercegowiny automatycznie zaczynają na zasadzie wzajemności obowiązywać obywateli UE.

Artykuł 2 – Postanowienia ogólne

1. Ułatwienia wizowe, których dotyczy niniejsza umowa, mają zastosowanie do obywateli Bośni i Hercegowiny, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Wspólnoty lub państw cz łonkowskich, postanowień niniejszej umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej umowy, takich jak: odmowa wydania wizy, uznawanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków finansowych, odmowa wjazdu oraz procedury wydalania osób, stosuje się prawo krajowe Bośni i Hercegowiny lub prawo państw cz łonkowskich bądź Wspólnoty.

Artykuł 3 - Definicje

Na potrzeby niniejszej umowy:

a) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem Królestwa Danii, Republiki Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa;

b) „obywatel Unii Europejskiej” oznacza każdego obywatela państwa członkowskiego zgodnie z definicją zawartą w lit. a);

c) „obywatel Bośni i Hercegowiny” oznacza osobę mającą obywatelstwo Bośni i Hercegowiny;

d) „wiza” oznacza zezwolenie wydane przez jedno z państw członkowskich lub decyzję podjętą przez takie państwo, które są wymagane w związku z:

   – wjazdem na terytorium tego państwa członkowskiego lub kilku państw cz łonkowskich z zamiarem pobytu nie dłuższego niż łącznie 90 dni,

   – wjazdem w celu przejazdu tranzytem przez terytorium tego państwa lub kilku pa ństw członkowskich;

e) „osoba zamieszkująca legalnie” oznacza każdego obywatela Bośni i Hercegowiny, który został upoważniony lub uprawniony na podstawie prawodawstwa wspólnotowego lub ustawodawstwa krajowego do pobytu na terytorium jednego z państw członkowskich przez okres nie dłuższy niż 90 dni.

Artykuł 4 – Dokumenty potwierdzające cel podróży

1. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii obywateli Bośni i Hercegowiny nast ępujące dokumenty uznaje się za wystarczające do uzasadnienia celu podróży na terytorium drugiej Strony:

a) w przypadku członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Bośni i Hercegowiny uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe:

– pismo sporządzone przez organ Bośni i Hercegowiny, potwierdzające, że wnioskodawca jest członkiem delegacji udającej się na terytorium państw cz łonkowskich w celu wzięcia udziału w jednej z wyżej wymienionych imprez, wraz z kopią oficjalnego zaproszenia;

b) w przypadku przedsiębiorców i przedstawicieli organizacji branżowych:

– pisemny wniosek sporządzony przez przyjmującą osobę prawną, spółkę, organizację lub przyjmujące biuro bądź oddział takiej osoby prawnej lub spółki, w ładze państwowe lub lokalne państw członkowskich lub komitety organizacyjne targów, wystaw, konferencji i sympozjów handlowych i branżowych mających miejsce na terytorium państw członkowskich, zatwierdzony przez Izbę Handlu Zagranicznego Bośni i Hercegowiny;

c) w przypadku przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają podróż w celu odbycia szkoleń, wzięcia udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany:

– pisemny wniosek wydany przez organizację przyjmującą, zaświadczenie potwierdzające, że dana osoba reprezentuje organizację społeczeństwa obywatelskiego i zaświadczenie o założeniu takiej organizacji z odpowiedniego rejestru, sporządzone przez organ państwowy zgodnie z ustawodawstwem krajowym;

d) w przypadku kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadcz ących usługi transportu pasażerskiego, przemieszczających się na obszar państw cz łonkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Bośni i Hercegowinie:

– pisemny wniosek sporządzony przez Izbę Handlu Zagranicznego Bośni i Hercegowiny, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;

e) w przypadku członków załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w poci ągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich:

– pisemny wniosek sporządzony przez właściwe przedsiębiorstwo kolejowe w Bośni i Hercegowinie, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;

f) w przypadku dziennikarzy:

– zaświadczenie lub inny dokument wydany przez organizację zawodową, stanowi ący dowód na to, że dana osoba jest zawodowym dziennikarzem, oraz dokument wydany przez pracodawcę zaświadczający, że cel podróży wiąże się z zadaniem dziennikarskim;

g) w przypadku osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany:

– pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą uczestnika tych dzia łań;

h) w przypadku uczniów, studentów, studentów podyplomowych oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych:

– pisemny wniosek lub zaświadczenie o wpisaniu na listę uczniów/studentów, sporz ądzone przez przyjmujące placówki: uniwersytet, uczelnię, instytut, kolegium bądź szkołę, lub legitymacja uczniowska/studencka bądź zaświadczenie z kursów, na które uczęszczać będzie dana osoba;

i) w przypadku uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób im towarzyszących w celach zawodowych:

– pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą: właściwe organy, krajowe związki sportowe lub krajowe komitety olimpijskie państw cz łonkowskich;

j) w przypadku uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta bliźniacze:

– pisemny wniosek sporządzony przez naczelników/prezydentów/burmistrzów tych miast;

k) w przypadku bliskich krewnych – małżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków i wnuków – odwiedzających obywateli Bo śni i Hercegowiny legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich:

– pisemny wniosek sporządzony przez osobę przyjmującą;

l) w przypadku osób podróżujących z powodów zdrowotnych i w razie konieczności osób im towarzyszących:

– dokument urzędowy wystawiony przez daną instytucję medyczną, poświadczający konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, konieczność obecności osoby towarzyszącej oraz dowód posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów leczenia;

m) w przypadku osób pragnących wziąć udział w ceremonii pogrzebowej:

– oficjalny dokument potwierdzający fakt zgonu, jak również poświadczenie pokrewieństwa lub innego związku łączącego wnioskodawcę ze zmarłym;

n) w przypadku przedstawicieli tradycyjnych wspólnot wyznaniowych w Bośni i Hercegowinie odwiedzających diaspory Bośni i Hercegowiny na terytorium państw członkowskich:

– pisemny wniosek sporządzony przez głowę wspólnoty wyznaniowej w Bośni i Hercegowinie, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;

o) w przypadku przedstawicieli wolnych zawodów biorących udział w mi ędzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich:

– pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą, potwierdzający udział danej osoby w imprezie;

p) w przypadku osób pragnących odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny:

– oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymywania grobu, a także pokrewieństwo lub inny związek łączący wnioskodawcę z pochowanym.

q) w przypadku osób podróżujących w celach turystycznych:

– zaświadczenie lub bon turystyczny od biura podróży lub organizatora wycieczki, akredytowanych w państwach członkowskich w ramach lokalnej współpracy konsularnej, potwierdzający rezerwację wycieczki zorganizowanej.

2. Pisemny wniosek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera następujące informacje:

a) w przypadku osoby zaproszonej – imię i nazwisko, data urodzenia, płeć, obywatelstwo, numer dokumentu tożsamości, data i cel podróży, liczba poprzednich wjazdów oraz w stosownych przypadkach imiona i nazwiska małżonka i dzieci towarzyszących osobie zaproszonej;

b) w przypadku osoby zapraszającej – imię, nazwisko i adres lub

c) w przypadku, gdy strona zapraszająca jest osobą prawną, spółką lub organizacją – pe łna nazwa i adres oraz

– jeśli z wnioskiem występuje organizacja – imię i nazwisko oraz stanowisko osoby podpisującej wniosek,

– jeśli strona zapraszająca jest osobą prawną, spółką lub biurem albo oddziałem takiej osoby prawnej lub spółki z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego – numer rejestracyjny w formie wymaganej przez prawo krajowe danego państwa członkowskiego.

3. W przypadku kategorii osób, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu,

wszystkie kategorie wiz wydaje się zgodnie z procedurą uproszczoną, nie wymagając żadnego innego uzasadnienia, zaproszenia ani zatwierdzenia dotyczącego celu podróży, przewidzianego w ustawodawstwie państw członkowskich.

Artykuł 5 – Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do pięciu lat następującym kategoriom osób:

a) członkowie sądu i biura prokuratora Bośni i Hercegowiny, o ile nie są zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej umowy, w zakresie pełnionych przez nich obowiązków – z okresem ważności nie dłuższym niż czas sprawowania urzędu, jeśli jest on krótszy niż pięć lat;

b) stali członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Bośni i Hercegowiny uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;

c) bliscy krewni – małżonkowie, dzieci (w tym przysposobione) oraz rodzice (w tym opiekunowie) odwiedzający obywateli Bośni i Hercegowiny zamieszkujących legalnie na terytorium państw członkowskich – na czas ograniczony okresem ważności ich zezwolenia na legalny pobyt.

2. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają niżej wymienionym kategoriom osób wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do jednego roku, pod warunkiem że w poprzednim roku takie osoby otrzymały przynajmniej jedną wizę, z której skorzystały zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu do danego kraju i pobytu w nim oraz że wniosek o wizę wielokrotnego wjazdu jest uzasadniony:

a) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Bośni i Hercegowiny uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;

b) przedsiębiorcy i przedstawiciele organizacji branżowych, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;

c) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego, przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Bośni i Hercegowinie;

d) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;

e) dziennikarze;

f) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, które odbywają regularne podróże do państw członkowskich;

g) studenci i studenci podyplomowi, którzy odbywają regularne podróże w celu podj ęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany;

h) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby im towarzyszące w celach zawodowych;

i) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta bliźniacze;

j) osoby zmuszone do odbywania regularnych podróży w z powodów zdrowotnych i w razie konieczności osoby im towarzyszące;

k) przedstawiciele tradycyjnych wspólnot wyznaniowych w Bośni i Hercegowinie odwiedzający diaspory Bośni i Hercegowiny na terytorium państw członkowskich, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;

l) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich w celu odbycia szkoleń, wzięcia udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;

m) przedstawiciele wolnych zawodów biorący udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich.

3. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i co najwyżej pięciu lat osobom należącym do kategorii wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach takie osoby korzystały z jednorocznych wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami prawnymi odwiedzanego kraju dotyczącymi wjazdu i pobytu oraz że nadal aktualne są powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu.

4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1-3 niniejszego artykułu, na terytorium państw członkowskich nie przekracza 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

Artykuł 6 – Opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego

1. Opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego złożonego przez obywatela Bośni i Hercegowiny wynosi 35 EUR.

   Wyżej wymieniona kwota może ulec zmianie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14 ust. 4.

   W przypadku ponownego wprowadzenia przez Bośni i Hercegowiny obowiązku wizowego dla obywateli UE opłata wizowa pobierana przez Bośnię i Hercegowinę

nie może przekraczać kwoty 35 EUR bądź kwoty uzgodnionej w przypadku zmiany opłaty zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 ust. 4.

2. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii osób odstępuje się od pobierania op łaty za rozpatrzenie wniosku wizowego:

a) bliscy krewni – małżonkowie, dzieci (w tym przysposobione), rodzice (w tym opiekunowie), dziadkowie i wnukowie – odwiedzający obywateli Bośni i Hercegowiny legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich;

b) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Bo śni i Hercegowiny uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw cz łonkowskich przez organizacje międzyrządowe;

c) członkowie sądu i biura prokuratora Bośni i Hercegowiny, o ile nie są zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej umowy;

d) uczniowie, studenci, studenci podyplomowi oraz towarzyszący im nauczyciele, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń;

e) dzieci w wieku poniżej 6 lat;

f) osoby niepełnosprawne i w razie konieczności ich opiekunowie;

g) osoby, które przedstawiły dowody potwierdzające konieczność wyjazdu z przyczyn humanitarnych, w tym w celu podjęcia pilnego leczenia, oraz osoby im towarzyszące, lub w celu wzięcia udziału w pogrzebie bliskiego krewnego albo odwiedzenia ciężko chorego bliskiego krewnego;

h) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby im towarzyszące w celach zawodowych;

i) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany;

j) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta bliźniacze;

k) dziennikarze;

l) przedstawiciele tradycyjnych wspólnot wyznaniowych w Bośni i Hercegowinie odwiedzający diaspory Bośni i Hercegowiny na terytorium państw członkowskich;

m) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego podróżujący w celu wzi ęcia udziału w spotkaniach, seminariach, programach wymiany lub w celu odbycia szkoleń;

n) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego, przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Bośni i Hercegowinie;

o) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;

p) emeryci;

q) przedstawiciele wolnych zawodów biorący udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich.

Artykuł 7 – Czas trwania procedury rozpatrywania wniosku wizowego

1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie wniosku o wydanie wizy w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia wpłynięcia wniosku i dokumentów wymaganych do wydania wizy.

2. W indywidualnych przypadkach, szczególnie w razie konieczności przeprowadzenia dokładniejszej analizy wniosku, okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych.

3. W nagłych przypadkach okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można skrócić do trzech lub mniej dni roboczych.

Artykuł 8 – Wyjazd w przypadku zgubienia lub kradzieży dokumentów

Obywatel Unii Europejskiej lub Bośni i Hercegowiny, który zgubił swój dowód tożsamości lub któremu taki dokument skradziono podczas pobytu na terytorium Bośni i Hercegowiny lub państw członkowskich, może opuścić to terytorium na podstawie ważnego dowodu tożsamości upoważniającego do przekroczenia granicy, wydanego przez misję dyplomatyczną lub urząd konsularny danego państwa członkowskiego lub Bośni i Hercegowiny, bez konieczności posiadania wizy lub innego rodzaju upoważnienia.

Artykuł 9 – Przedłużenie okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach

Obywatelowi Bośni i Hercegowiny, który nie może opuścić terytorium państwa członkowskiego w terminie określonym w wizie z powodów związanych z działaniem siły wyższej, bezpłatnie przedłuża się wizę zgodnie z przepisami państwa przyjmującego na okres konieczny do powrotu do państwa zamieszkania.

Artykuł 10 – Paszporty dyplomatyczne

1. Obywatele Bośni i Hercegowiny będący w posiadaniu ważnego paszportu dyplomatycznego mogą wjechać na terytorium państw członkowskich, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie tranzytem bez wizy.

2. Obywatele, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą pozostać na terytorium państw członkowskich nie dłużej niż przez 90 dni w każdym 180-

dniowym okresie.

Artykuł 11 – Ważność terytorialna wiz

Z zastrzeżeniem krajowych zasad i uregulowań państw członkowskich dotyczących bezpiecze ństwa narodowego oraz z zastrzeżeniem unijnych przepisów dotyczących wiz z ograniczoną ważnością terytorialną, obywatele Bośni i Hercegowiny uprawnieni są do podróżowania w granicach terytorium państw członkowskich na takich samych zasadach, jak obywatele Unii Europejskiej.

Artykuł 12 – Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową

1. Strony powołują wspólny komitet ekspertów (dalej zwany „komitetem"), w skład którego wchodzą przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej oraz Bośni i Hercegowiny. Wspólnotę reprezentuje Komisja Wspólnot Europejskich, wspierana przez ekspertów z państw członkowskich.

2. Komitet wykonuje przede wszystkim zadania polegające na:

a) kontroli wykonania niniejszej umowy;

b) proponowaniu zmian lub uzupełnień do niniejszej umowy;

c) rozstrzyganiu sporów dotyczących interpretacji bądź zastosowania postanowień niniejszej umowy.

3. Posiedzenia komitetu odbywają się w miarę potrzeby na wniosek jednej ze Stron, przynajmniej raz w roku.

4. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 13 – Niniejsza umowa w kontekście dwustronnych umów między państwami cz łonkowskimi a Bośnią i Hercegowiną

1. Od momentu wejścia w życie niniejsza umowa staje się nadrzędna wobec postanowie ń umów lub ustaleń dwustronnych lub wielostronnych zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Bośnią i Hercegowiną w zakresie, w jakim postanowienia tych umów i ustaleń dotyczą zagadnień objętych niniejszą umow ą.

2. Postanowienia dwustronnych umów lub ustaleń zawartych pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi a Bośnią i Hercegowiną, podpisanych przed dniem 1 stycznia 2007 r., dotyczące zwolnienia z obowiązku wizowego posiadaczy paszportów służbowych, nadal mają zastosowanie przez okres pięciu lat od daty wej ścia w życie niniejszej umowy, bez uszczerbku dla możliwości wypowiedzenia lub zawieszenia takich dwustronnych umów przez dane państwo członkowskie lub Bośni ę i Hercegowinę w ciągu pięciu lat.

Artykuł 14 – Postanowienia końcowe

1. Niniejsza umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zako ńczeniu wyżej wymienionych procedur.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu niniejsza umowa wchodzi w życie dopiero w dniu wejścia w życie umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną, jeśli dzień ten przypada po dniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Niniejszą umowę zawiera się na czas nieokreślony z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu.

4. Niniejszą umowę można zmienić za pisemnym porozumieniem Stron. Zmiany wchodz ą w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej notyfikacji o zakończeniu koniecznych w tym celu procedur wewnętrznych.

5. Każda ze Stron może zawiesić wykonywanie części lub wszystkich postanowień niniejszej umowy ze względu na porządek publiczny, ochronę bezpieczeństwa narodowego lub ochronę zdrowia publicznego. O decyzji w sprawie zawieszenia niniejszej umowy należy zawiadomić drugą Stronę nie później niż 48 godzin przed jej wejściem w życie. Z chwilą ustania powodów zawieszenia umowy Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej umowy, bezzwłocznie zawiadamia o tym drugą Stron ę.

6. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą umowę w drodze pisemnego powiadomienia drugiej Strony. Niniejsza umowa przestaje obowiązywać po upływie 90 dni od daty takiego powiadomienia.

Sporządzono w xxx dnia xxx r. w dwóch egzemplarzach w każdym z języków urzędowych Stron, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

W imieniu Wspólnoty Europejskiej *W imieniu Bośni i Hercegowiny*

ZAŁĄCZNIK

PROTOKÓŁ DO UMOWY DOTYCZĄCY PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, KTÓRE NIE W PEŁNI STOSUJĄ DOROBEK SCHENGEN

Państwa członkowskie, które są związane dorobkiem Schengen, ale które nie wydają jeszcze wiz Schengen, w oczekiwaniu na stosowne decyzje Rady w tej kwestii, wydają wizy krajowe, których ważność terytorialna ogranicza się do ich własnego terytorium.

Takie państwa członkowskie mogą jednostronnie uznawać wizy i zezwolenia na pobyt krajów obszaru Schengen wydane w związku z przejazdem tranzytem przez ich terytorium zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 895/2006/WE z dnia 14 czerwca 2006 r.

Ponieważ decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 895/2006/WE z dnia 14 czerwca 2006 r. nie ma zastosowania do Rumunii i Bułgarii, Komisja Europejska zaproponuje podobne przepisy w celu umożliwienia tym krajom jednostronnego uznawania wiz Schengen i zezwoleń na pobyt oraz innych podobnych dokumentów wydawanych przez inne państwa członkowskie, które nie są jeszcze w pełni włączone do obszaru Schengen, w celu umożliwienia przejazdu tranzytem przez ich terytorium.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA DANII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza umowa nie stosuje się do procedur wydawania wiz przez misje dyplomatyczne i urzędy konsularne Królestwa Danii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Danii i Bośni i Hercegowiny zawarły niezw łocznie dwustronną umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak umowa między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA ORAZ IRLANDII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza umowa nie ma zastosowania do terytorium Zjednoczonego Królestwa ani Irlandii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Zjednoczonego Królestwa, Irlandii oraz Bośni i Hercegowiny zawarły dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ISLANDII I NORWEGII

Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Wspólnotą Europejską a Norwegią i Islandią, w szczególności na mocy umowy z dnia 18 maja 1999 r., dotyczącej włączenia tych krajów we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Norwegii, Islandii i Bośni i Hercegowiny zawarły niezwłocznie dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak umowa między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ I LIECHTENSTEINU (*w razie konieczności*)

Jeżeli umowa pomiędzy UE, WE i Konfederacją Szwajcarską dotycząca włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen oraz protokoły do tej umowy dotyczące Liechtensteinu wejdą w życie do czasu zakończenia negocjacji z Bośnią i Hercegowiną, podobna deklaracja zostanie wydana w odniesieniu do Szwajcarii i Liechtensteinu.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCA DOSTĘPU OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O WIZĘ DO MISJI DYPLOMATYCZNYCH I URZĘDÓW KONSULARNYCH ORAZ UJEDNOLICENIA INFORMACJI O PROCEDURACH WYDAWANIA WIZ KRÓTKOTERMINOWYCH I DOKUMENTÓW, JAKIE NALE ŻY ZŁOŻYĆ WRAZ Z WNIOSKIEM O WIZĘ KRÓTKOTERMINOWĄ

Uznając znaczenie przejrzystości dla osób ubiegających się o wizę, Wspólnota Europejska przypomina, że przyjęty przez Komisję Europejską w dniu 19 lipca 2006 r. wniosek legislacyjny w sprawie przekształcenia prawnego wspólnych instrukcji konsularnych dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz reguluje warunki dostępu osób ubiegających się o wizę do misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw cz łonkowskich.

W odniesieniu do informacji dla osób ubiegających się o wizę, Wspólnota Europejska uważa, i ż należy podjąć następujące działania:

– ogólnie należy przygotować podstawowe informacje dla wnioskodawców na temat procedur i warunków ubiegania się o wizę oraz na temat ich ważności;

– Wspólnota Europejska sporządzi wykaz minimalnych wymogów, zapewniając wnioskodawcom z Bośni i Hercegowiny spójne i jednolite informacje podstawowe oraz stosując wobec nich wymóg składania zasadniczo tych samych dokumentów uzupełniaj ących.

Wspomniane informacje, do których należy wykaz biur podróży i operatorów wycieczek akredytowanych w ramach lokalnej współpracy konsularnej, mają być szeroko rozpowszechniane (na tablicach ogłoszeń w konsulatach, w ulotkach, na stronach internetowych itp.).

Misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich udzielają informacji na temat możliwości zastosowania w poszczególnych przypadkach ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych na mocy przepisów prawnych dorobku Schengen.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE PONOWNEGO ROZWAŻENIA OBOWIĄZKU WIZOWEGO DLA POSIADACZY PASZPORTÓW S ŁUŻBOWYCH

Ponieważ zwolnienie posiadaczy paszportów służbowych z obowiązku wizowego, wprowadzone w umowach dwustronnych lub uzgodnieniach pomiędzy poszczególnymi pa ństwami członkowskimi a Bośnią i Hercegowiną, podpisanych przed dniem 1 stycznia 2007 r.,

ma zastosowanie jedynie przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej umowy, bez uszczerbku dla możliwości wypowiedzenia lub zawieszenia takich umów dwustronnych przez dane państwo członkowskie lub Bośnię i Hercegowinę w ciągu pięciu lat, Wspólnota Europejska ponownie dokona oceny sytuacji posiadaczy paszportów służbowych najpóźniej w cztery lata po wejściu w życie niniejszej umowy w celu wprowadzenia do niej ewentualnych zmian w tym względzie zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 4.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE ZWOLNIENIA OBYWATELI BUŁGARSKICH I RUMUŃSKICH Z OBOWIĄZKU WIZOWEGO PRZEZ BOŚNIĘ I HERCEGOWINĘ

Wspólnota Europejska przyjmuje do wiadomości wyrażony przez Bośnię i Hercegowinę zamiar zwolnienia obywateli bułgarskich i rumuńskich z obowiązku wizowego na mocy jednostronnej decyzji.

Biorąc pod uwagę znaczenie równego traktowania wszystkich obywateli europejskich w kwestiach wizowych przez państwa trzecie, Wspólnota Europejska deklaruje swój zamiar odło żenia ratyfikacji niniejszej umowy o ułatwieniach wizowych do czasu przyjęcia przez władze Bośni i Hercegowiny jednostronnej decyzji zwalniającej obywateli bułgarskich i rumuńskich z obowiązku wizowego.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE UŁATWIEŃ DLA CZ ŁONKÓW RODZINY I OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O WIZĘ W DOBREJ WIERZE

Wspólnota Europejska przyjmuje do wiadomości sugestię Bośni i Hercegowiny dotyczącą rozszerzenia definicji członków rodziny, którzy powinni mieć możliwość korzystania z ułatwie ń wizowych oraz wagę, jaką Bośnia i Hercegowina przywiązuje do kwestii uproszczenia zasad przemieszczania się tych osób.

Aby ułatwić przemieszczanie się większej liczbie krewnych (w szczególności siostrom, braciom i ich dzieciom) obywateli Bośni i Hercegowiny legalnie zamieszkujących w państwach członkowskich, Wspólnota Europejska zwraca się do urzędów konsularnych państw cz łonkowskich o pełne korzystanie z przewidzianych w dorobku wspólnotowym możliwości zapewnienia ułatwień w wydawaniu wiz tym osobom, w szczególności poprzez ograniczenie liczby dokumentów wymaganych od wnioskodawców, zwolnienie z opłat manipulacyjnych i w stosownych przypadkach wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu.

Ponadto Wspólnota Europejska zwraca się również do urzędów konsularnych państw cz łonkowskich o pełne korzystanie z takich możliwości zapewnienia ułatwień w wydawaniu wiz osobom ubiegającym się o wizę w dobrej wierze.

***